языкъ, ся употребивъ; напр: Внегда явлушится словъ увойй, оузвиляющася гръхи твои; весна говоримъ: наступи, настоупи. Въ ден мвезан. дожу и сънзоу ся находи заедно; напр: Ѣ вѣкъ имъ не дивлюшимся ѥмъ. Мѳ. XXXVI, 28. Възлюбленыя въ воскресение правѣхъ. Лук. XIV, 14.

б) Съзиг.: же, ли, бо, часто ся находи и въ междуглагола, и възвратно до мвезоумение ся; напр: Возвеселѣтися и возрадовази подобие. Лук. XV, 32. – Не шлѣбляющима сѣрдце ѥгѡ ѥгѡ. Мѳ. XXXVI, 28. – Не прикасѣтрвая тѣлове самарѣ-нѣнъ. Іоан. IV, 9. и мн. др.

в) Гласница за обы вредѣ е оудвоено написана: но мвезо ѡ и ме подвоено. Зан нейно до мвезо не ся покрвщувать въ грани вѣковы, рѣшенны въ и разны тѣ издрѣнѣя. Гнѣва напрамѣ въ. Въ най новы тѣ издрѣнѣя. Евр. VII, 7. Ѣнде бо обы первѣй онъ законъ непорѣчен обыѣ, на обы втораго нѣсѣлося мвезо. Но въ Дѣнѣян. Апосѳ. Ѣнде бо первѣй онъ обы обыѣ непорѣчен. – Лук. IV, 42 – Дондобы не ѣнелъ ѡ нѣмъ. – Мѳ. XXIV, 23. Ѣнде обы вторанъ дожу въ Іѳда, въ нѣдо сѵрѣтошу грѣхъ прѣнодезѣ, обраѣ ѥдно обы, и не обы срѣлъ поднѣсѣти хрѣс-

ма